

Sygn. akt IV Ka 666/18

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin
Protokolant:	Ewa Ślemp

przy udziale Jacka Kowalskiego Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej oraz J. P. z (...) we W.

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2018 r.

sprawy M. C.

syna W. i J. z domu M.

urodzonego (...) we W.

oskarżonego z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 2 lipca 2018 r. sygnatura akt II K 459/18

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie III jego dyspozycji kwotę zasądzonych kosztów obrony określa na 531,36 złotych;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. W. z Kancelarii Adwokackiej w K. 516,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn.akt IV Ka 666 / 18

UZASADNIENIE

M. C. został oskarżony o to, że:

będąc Prezesem podmiotów (...) Sp z o.o z siedzibą we W. przy ulicy (...) oraz (...) Sp z o.o z siedzibą we W. przy ulicy (...) - jako osoba zajmująca się sprawami gospodarczymi tych podmiotów - urządził 17 listopada 2016 roku gry na automacie do gier o nazwie N. (...), bez numeru identyfikacyjnego, w punkcie (...) w K. przy ulicy (...), -woj. (...), poza kasynem gier i bez zatwierdzonego regulaminu określającego warunki i zasady gry i bez udzielonej koncesji, a także bez zachowania warunków i zasad wynikających z przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. z 2005 r. poz. 612 z póź. zm.) poprzez naruszenie przepisów art. 6 ust. 1 i art. 23a tej ustawy, to jest o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

Sąd Rejonowy w Kłodzku wyrokiem z dnia 2 lipca 2018r. sygn. akt II K 459 /18 :

I.oskarżonego M. C. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i za czyn ten na podstawie art. 107 § 1 kks wymierzył oskarżonemu karę 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych;

II. na podstawie art. 30 § 5 kks orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci automatu do gry o nazwie N. (...) bez numeru opisanego w wykazie dowodów rzeczowych numer 1 na karcie 12 akt sprawy pod pozycją 4;

III.zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. W. kwotę 231,36 złotych tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

IV.zwolnił oskarżonego całości od ponoszenia kosztów sądowych, a poniesione w sprawie wydatki zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od tego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego.

Apelujący na podstawie art.427§2 kpk oraz art. 438 pkt 1 kpk w zw. z art. 113§1 kks zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 13 kks poprzez uznanie, przy wyrokowaniu w zakresie kary, za okoliczność obciążającą oskarżonego faktu, iż oskarżony unika wymiaru sprawiedliwości i w żaden sposób nie pomaga w wyjaśnieniu okoliczności stawianych mu zarzutów, w sytuacji gdy oskarżony nie ma obowiązku składania wyjaśnień na okoliczność stawianych mu zarzutów, a ponadto art. 13 kks nie przewiduje takiej przesłanki jako przesłanki istotnej z punktu widzenia wymiaru kary,

2. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. §4 ust. 1 i 3, §17 ust.2 pkt 1 oraz §20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2016.1714) poprzez zasądzenie na rzecz obrońcy kosztów postępowania w kwocie 231,36 zł zamiast wnioskowanych 531,36 zł.

Na podstawie art. 427§1 kpk i art. 437§2 kpk w zw. z art. 113§1 kks skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

1. wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w dolnej granicy ustawowego zagrożenia;

2. zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu przed Sądem I instancji kwoty 531,36 zł.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja okazała się tylko częściowo skuteczna.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, uprawniających do przypisania sprawstwa i winy oskarżonego M. C. co do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 107 § 1 kks. Ustalenia te jak i ich trafna ocena prawna zostały wyczerpująco przedstawione w pisemnych motywach wyroku, co zresztą nie zostało zakwestionowane przez apelującego obrońcę.

Niestety nie sposób zgodzić się z zarzutem apelacji dotyczącym wymiaru kary. Sąd I instancji wskazał, że tu kierował się stopniem zawinienia oskarżonego i stopniem społecznej szkodliwości przypisanego występku. Wymienił także okoliczność niezmiernie dla oskarżonego obciążającą w postaci uprzedniej karalności sądowej za przestępstwa podobne. W dacie popełnienia przedmiotowego czynu oskarżony był już karany 10- krotnie za występki z art. 107 § 1 kks, zaś w dacie wyrokowania w sprawie takich skazań za występki z art. 107 § 1 kks prawomocnych było już 84, co stanowi swoisty ewenement i sytuuje oskarżonego w gronie wyjątkowych recydywistów, jawnie, wielokrotnie i uporczywie lekceważących porządek prawny, niepodatnych na oddziaływanie wymierzanych kar. Sąd Rejonowy użył w tym kontekście także argumentu o nagannej postawie oskarżonego, cyt. „który unika wymiaru sprawiedliwości i w żaden sposób nie pomaga w wyjaśnianiu okoliczności stawianych mu zarzutów”, wypada jednak zgodzić się z apelującym, iż wskazana postawa oskarżonego mieści się w ramach taktyki prawa do obrony (bo oskarżony ma prawo a nie obowiązek składać wyjaśnienia, ma też prawo a nie obowiązek czynnego udziału w procesie) i przez to nie stanowi okoliczności obciążającej. Katalog okoliczności wpływających na wymiar kary w art. 13 § 1 kks ma charakter otwarty i wymienia m. in. zachowanie sprawcy po popełnieniu przestępstwa, w praktyce orzeczniczej za łagodzącą okoliczność uznaje się przyznanie do winy i złożenie wyjaśnień czy nieutrudnianie postępowania ale postawa taka jak oskarżonego, nie stanowi okoliczności wpływającej na wysokość kary. Jednakże użycie przez sąd Rejonowy omawianego argumentu nie stanowi istotnego błędu, który przekładałby się na rażącą niewspółmiernie surowość kary w rozumieniu art. 438 pkt. 4 kpk. Wymiar kary grzywny tj. 80 –ciu stawek po 90 złotych każda to racjonalna karnoprawna reakcja na ostentacyjne i uporczywe łamanie przez oskarżonego norm prawa skarbowego.

Trafnym okazał się natomiast zarzut apelacji dotyczący błędnie określonej kwoty należnej za obronę z urzędu, co zostało skorygowane w dyspozycji wyroku sądu odwoławczego stosownie do obowiązujących tym zakresie stawek urzędowych.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie § 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 17 ust. 2 pkt 4) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2016.1714).